

[Arbejds- og Socialministeren.]

mere som der under Forhandlingerne i Udvalget aldrig er blevet reageret over for tilsvarende Bemærkninger. Jeg har Gang paa Gang i Udvalget forudsagt, at de forestaaede Ændringer vilde udløse en meget stærk Reaktion i Arbejderkredse. Man har sagt til mig, at det var overdrevent, vist nærmest opfattet det som et Forsøg fra min Side paa at paavirke Indstillingen i den Retning, man mente jeg maatte ønske det. Nu har Kendsgemningerne givet mig Ret.

Alligevel har jeg, siden Betænkningen blev offentliggjort, og jeg kan tilføje: naturligt, gjort mit til at dæmpe den Uvilje, Lovforslaget har rejst, og dette Formaal har jeg stadig for Øje. Men jeg synes, det vidner om en meget ringe Forstaaelse, at man stiller sig saa skarpt over for det Indtryk, Forslagene har gjort paa den store Kreds af Medborgere, der berøres af dem i det daglige Liv. Jeg kan ikke rigtig se, at de heftige Vendinger, man har benyttet, kan have haft til Formaal at gavne den Sag, vi alle vil tjene. Det vilde have været betydelig bedre, forekommer det mig, om man havde forstaaet, at store Kredse af Medborgere vilde reagere, som det er sket, i den vanskelige Situation, de er stedt i, og det havde været værdifuldt, om man havde vist Forstaaelse for, at den megen Tale om Misbrug, rent psykologisk, maatte ramme meget videre, end nogen har tilsigtet. Og her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at det er ikke rigtigt, at Kasserne ikke ønsker Kontrol. Arbejdsløsheds-kasserne har fra første Begyndelse, da dette Arbejde blev paabegyndt, givet til Kende, at de selvfølgelig vil medvirke til enhver rimelig Kontrol. De udtrykte det paa den Maade: Vi har intet at skjule, og vi vil gerne bidrage til, at Misbrugene i størst mulig Grad kan blive begrænset; man har blot ment, at de Forslag, her foreligger, gik videre, end Nødvendigheden paabød.

Saa vil jeg gerne sige, at det kan i øvrigt ikke være rigtigt, naar man har undladt at lægge den fjerneste Vægt paa det afgørende i mine Udtalelser, nemlig det, at jeg har erklæret mig rede til at gennemføre Lovforslagene i den Samarbejds Aand, der har præget Udvalgets Arbejde, og det gør jeg, fordi den sociale Lovgivning, som det stadig er sagt, maa have Tilslutning fra et overvejende Flertal i den danske Befolkning. Min Stilling er for øvrigt ikke saa meget forskellig fra mange andres, for der er, hvad jeg stadig er villig til at anerkende, ogsaa fra anden Side vist Resignation i dette

Arbejde. Der er blot den Forskel, at jeg har maattet medvirke til Forholdsregler, der er begrundet i Mistillid til en Befolkningsgruppe, som i Hæderlighed fuldt ud kan staa Maal med andre Befolkningsgrupper, Forholdsregler, der rækker langt videre end til at ramme de Misbrug, alle kan være enige om at bekæmpe, medens de øvrige samarbejdende Partier vil opnaa Fremgang for de Principper, de forfægter.

Det er nu mit Haab, at den Art af Betragtninger, som har været stærkt fremme i den offentlige Diskussion i den senere Tid, maa vige til Fordel for Rigsdagens rolige og nøgterne Vurdering af Lovforslagene gennem det Udvalgsarbejde, som forestaar, og hvor jeg er villig til at stille mig til Raadighed for at opnaa et Resultat, om hvilket de samarbejdende Partier kan blive enige.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær følte sig, forekommer det mig, ligesom paa et ophøjet Stade. Jeg havde nærmest Indtryk af, at han havde Følelsen af at være en Slags Overrigsdagsmand og Revser. Det ærede Medlem talte om Mand og Ord. Jeg kan sige: Hus forbi! Jeg har været i Samarbejde med saa mange af Rigsdagens Medlemmer. Den Bemærkning har jeg Raad til at skænke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem talte om, at han ikke ønskede at nævne Venstres Krav. Det synes jeg egentlig kunde være nyttigt, for saa vilde Befolkningen hurtigt faa Indtryk af, at det ærede Medlem ikke hører til de beskedne i Befolkningens Rækker. Det ærede Medlem skulde komme ned paa Siden af os andre. Jeg gjorde som mit Partis Ordfører nogle saglige Bemærkninger og henstillede, at man søgte dette og de hermed i Forbindelse staaende Forslag ændret paa visse Omraader for at fjerne enhver Mulighed for, at de skulde virke uretfærdigt. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Rager kort efter nævnte et af de Spørgsmaal, jeg havde fremdraget, og erklærede, at han var enig med mig. Det er ikke Hensigten, at disse Forslag i nogen Henseende skulde virke uretfærdigt. Vi skal blot holde os nogenlunde paa Siden af hinanden, og vi, der har været Medlemmer af Kommissionen, skal ikke føle os som en Slags Overrigsdag, der ikke taaler, at Rigsdagen taler om de Forslag, den nu har faaet til Behandling. Det tror jeg ikke vilde være sundt for Behandlingen af hele dette Spørgsmaal. Hvorfor skulde disse Forslag have en anden Skæbne, end Forslag nor-